

Επικαιρότητα εν συντομία...

Επικαιρότητα εν συντομία...

Οι ιστοτοποί μέσω των οποίων οι διαχειριστές αυτών διαθέτουν προϊόντα προς πώληση μέσω ειδικών διαδικτυακών δημοπρασιών (γνωστών ως penny auctions), η συμμετοχή στις οποίες γίνεται με τη χρήση credits τα οποία αγοράζονται για το σκοπό αυτό από τους εν λόγω ιστοτοπούς, προβαίνουν στη παροχή δικαιώματος συμμετοχής σε τέτοιες δημοπρασίες έναντι ανταλλαγματος (του τιμήματος των credits), πράξη η οποία υπόκειται σε ΦΠΑ ως ξεχωριστή πράξη από την πώληση αγαθών που δυνατόν να ακολουθήσει.

X.M.

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην υπόθεση C-681/17 Slewο του 2019, ασχολήθηκε με το δικαίωμα υπαναχώρησης του καταναλωτή στο πλαίσιο πώλησης με απόσταση. Κρίθηκε ότι το δικαίωμα υπαναχώρησης των καταναλωτών σε περίπτωση αγοράς μέσω του Διαδικτύου ισχύει για στρώμα του οποίου το προστατευτικό περιτύλιγμα αφαιρέθηκε μετά την παράδοση. Πράγματι, όπως και στην περίπτωση ενός ενδύματος, μπορεί να γίνει κατά τεκμήριο δεκτό ότι ο έμπορος είναι σε θέση να καταστήσει το στρώμα, μέσω καθαρισμού ή απολύμανσης, κατάλληλο για εκ νέου διάθεση στην αγορά, χωρίς να θιγούν οι επιταγές περί προστασίας της υγείας ή περί διασφάλισης της υγιεινής.

P.J.

Με τρεις θεμελιώδεις αποφάσεις επί των υποθέσεων C-619/16 (Kreuziger), C-684/16 (Max-Planck-Gesellschaft), και C-569 και 570/16 (Bauer και Willmeroth), που εκδόθηκαν στις 6 Νοεμβρίου 2018, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Δ.Ε.Ε.) αποσαφήνισε σημαντικές πτυχές της άσκησης του προβλεπόμενου από το δίκαιο της Ένωσης δικαιώματος σε ετήσια άδεια με αποδοχές. Το Δ.Ε.Ε. έκρινε ότι το ενωσιακό δίκαιο αντιτίθεται τόσο στην απόσβεση του δικαιώματος του εργαζομένου σε ετήσια άδεια με αποδοχές όσο και, συνακόλουθα, του δικαιώματός του σε χρηματική αποζημίωση για τη μη ληφθείσα άδεια, για τον μοναδικό λόγο ότι δεν ζήτησε να λάβει άδεια κατά τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους (περίοδος αναφοράς) και, σε κάθε περίπτωση, πριν από τη λύση της σχέσης εργασίας. Ο εργοδότης φέρει το βάρος της απόδειξης ότι μερίμνησε ώστε να δοθεί η δυνατότητα στον εργαζόμενο να ασκήσει πράγματι το δικαίωμά του, προτρέποντάς τον κατάλληλα και ενημερώνοντάς τον εγκαίρως για τις συνέπειες της μη λήψης της άδειας, και ότι ο τελευταίος, σκοπίμως και με πλήρη επίγνωση των συνεπειών, δεν έλαβε την άδεια. Ταυτόχρονα, το Δικαστήριο αναγνώρισε για πρώτη φορά το άμεσο οριζόντιο αποτέλεσμα του δικαιώματος σε αμειβόμενη ετήσια άδεια αναπαύσεως που κατοχυρώνεται στο άρθρο 31 παρ. 2 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή τη δυνατότητα απευθείας επίκλησής του στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ ιδιώτη εργοδότη και εργαζομένου.

Σ.Γ.

**ΔΕΕ, C-544/16,
Marcandi Ltd,
5 Ιουλίου 2018.**

**ΔΕΕ, C-681/17,
Slewο
27ης Μαρτίου 2019.**

**ΔΕΕ, C-619/16,
Kreuziger, C-
684/16 Max-
Planck-
Gesellschaft, και C-
569 και 570/16,
Bauer και
Willmeroth, 6 Νο-
εμβρίου 2018.**

Νέα και ανακοινώσεις

ΑΔ, Πρόεδρος της Δημοκρατίας κατά Βουλής των Αντιπροσώπων, υπ' αριθμ. 2/2018 και 3/2018, 6 Φεβρουαρίου 2019.

Στις 6 Φεβρουαρίου 2019, το Ανώτατο Δικαστήριο της Κύπρου αποφάνθηκε (Πρόεδρος της Δημοκρατίας κατά Βουλής των Αντιπροσώπων, Αναφορές υπ' αριθμ. 2/2018 και 3/2018) ότι: α) ο περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (τροποποιητικός) Νόμος του 2018, κατά το μέρος που διευρύνει την έννοια του όρου «σύζυγος», για να καλύπτει στο πεδίο εφαρμογής του πρόσωπα που δεν έχουν τελέσει γάμο αλλά αποδεδειγμένα συζούν με τη μητέρα του παιδιού, ώστε να λαμβάνουν το επίδομα πατρότητας, και β) ο περί Προστασίας της Πατρότητας (τροποποιητικός) Νόμος του 2018, κατά το μέρος που προβλέπει ότι έχει δικαίωμα σε άδεια πατρότητας και ο σύντροφος της μητέρας του παιδιού που συζεί με αυτήν, χωρίς να είναι νυμφευμένος ή να έχει συνάψει σύμφωνο πολιτικής συμβίωσης μαζί της, είναι αντίθετοι με τα άρθρα 80.2 και 54 του Κυπριακού Συντάγματος. Οι παραπάνω νόμοι προκαλούν πρόδηλη αύξηση των δαπανών και επιβάρυνση του προϋπολογισμού του Κράτους, λόγω της ένταξης προσώπων που δεν έχουν τελέσει γάμο ή σύμφωνο συμβίωσης στους δικαιούχους επιδόματος και άδειας πατρότητας, χωρίς κάτι τέτοιο να επιβάλλεται από την ενωσιακή νομοθεσία, και συγκεκριμένα από τις Οδηγίες 2010/18/EK και 2006/54/EK. Επισημαίνεται ότι η υπόθεση αυτή αφορά ζήτημα ισότητας μεταξύ έγγαμων και άγαμων πατέρων και έπρεπε να έχει αντιμετωπιστεί υπό το πρίσμα της παραβίασης της γενικής αρχής της ισότητας και όχι της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, η οποία ορθώς κρίθηκε ότι δεν τυγχάνει εφαρμογής στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Σ.Γ.

ΔΕΕ, C-502/18, CS κ.λπ. κατά České aerolinie a.s., 11 Ιουλίου 2019.

Στις 11 Ιουλίου 2019 το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) εξέδωσε μια πολύ ενδιαφέρουσα απόφαση για τα δικαιώματα των επιβατών των αεροπορικών μεταφορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Συγκεκριμένα στην εν λόγω υπόθεση έντεκα επιβάτες προέβησαν σε κράτηση στην České aerolinie για πτήση από την Πράγα προς την Μπανγκόκ με ενδιάμεση στάση στο Άμπου Ντάμπι. Παρόλο που η πρώτη πτήση, εκτελούμενη από τον αερομεταφορέα České aerolinie, έφτασε έγκαιρα στον προορισμό της, η δεύτερη πτήση, εκτελούμενη στο πλαίσιο συμφωνίας πτήσεως με κοινό κωδικό, από τον αερομεταφορέα Etihad Airways έφθασε στον προορισμό της με καθυστέρηση 488 λεπτών. Το ΔΕΕ διευκρίνισε ότι πτήση με μία ή περισσότερες ανταποκρίσεις για την οποία έγινε μια ενιαία κράτηση αποτελεί ένα σύνολο όσο αφορά το προβλεπόμενο από τον Κανονισμό 261/2004 (Κανονισμός) δικαίωμα αποζημίωσης των επιβατών. Ως εκ τούτου το ΔΕΕ έκρινε, στη παράγραφο 33 της απόφασης του, ότι στο πλαίσιο πτήσης με ανταπόκριση με σημείο αναχώρησης αερολιμένα ευρισκόμενο στο έδαφος κράτους μέλους και προορισμό αερολιμένα ευρισκόμενο σε τρίτη χώρα, με ενδιάμεση στάση σε αερολιμένα άλλης τρίτης χώρας, ο επιβάτης ο οποίος έφθασε στον τελικό του προορισμό με τρεις ή περισσότερες ώρες καθυστέρηση οφειλόμενη στη δεύτερη επιμέρους πτήση, που πραγματοποιήθηκε, δυνάμει συμφωνίας πτήσης με κοινό κωδικό, από αερομεταφορέα εγγεγραμμένο σε τρίτη χώρα, μπορεί να ασκήσει την αγωγή αποζημίωσης βάσει του Κανονισμού κατά του κοινοτικού αερομεταφορέα που πραγματοποίησε την πρώτη επιμέρους πτήση.

Θ.Π.Μ.

